

Maggie O'Farrell

Hamnet

400 sider

Alpha En strålende bog om William Shakespeares eneste søn samt ægteparrets liv og levned.

Naturligvis er indholdet, oplægget og ideen fremragende. Den indeholder mange spejbilleder af livet i England i det 16. århundrede. Det er dog sproget, man umiddelbart bider mærke i, når man kaster sig igennem de 400 sider.

Der bliver ikke sparet på adjektiverne og superlativerne, og det kan virke trættende i længden. Så enten skal man tage en sproglig udfordring op og tilsidesætte den til fordel for en bog om, hvordan det var at være søn af den berømte far, OG ikke mindst hvordan det er at være familiefar sideløbende med en karriere ved teatret.

Eller også skal man labbe det i sig og fortabe sig i en sprog, der distancerer sig væsentligt fra andre, lignende romaner.

Der er godt med metaforer som: *Sønnen lærte i en ung alder at genkende tegnene på et kommende raseriudbrud og lærte sig efterfølgende en række finter og undvigemanøvrer for at undgå sin fars næver.* Og så kommer det: *Ligesom en astronom studerer de bittesmå forskydninger og ændringer i planeter og kloders placering i forhold til hinanden for at se, hvad der er i vente, blev denne ældste søn ekspert i at studere sin fars humør og miner. Han kunne - ud fra lyden af gadedøren, der smækkede, når hans far kom ind, fra rytmen i hans trin mod fliserne - afgøre, om han stod til en omgang prygl eller ej.*

Sådanne metaforer og sproglige nuancer er bogen fyldt med. Det højner efter vores mening standarden. Det havde ikke været nødvendigt, men eftersom, at vi bevæger os i det Shakespearske univers, hører det med, at man helt sikkert vil kigge efter, om der ikke er et sprog nu og da, der kan retfærdiggøre fortællingen.

Og det er der så heldigvis.

Hamnet blev ikke gammel. Han døde som 11-årig, og bogen fokuserer lige så meget på forældrenes forhold før og efter Hamnets død.

Vi oplever lange skygger i forholdet, som sønnen på mange måder bliver katalysator for; før hans fødsel og efter hans død. Agnes og Shakespeare drages vildt mod hinanden og bliver gift meget mod Agnes forældres vilje. De mener, at de to økonomisk er meget ulige, og at det vil forpurre agtelse og sammenhold.

De to bosætter sig i Stratford-upon-Avon, men efter nogen tid flytter Shakespeare selv til London, hvor han begynder at koncentrere sig voldsomt om sin teaterverden. Hjemme i landsbyen skal Agnes klare ærterne, og det er her, den lille Hamnet forulykker og kommer af dage.

Udover at indeholde vidunderlige og meget lærerige og sigende scener fra et ægteskab og i familien er bogen strålende historiefortælling.